

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

1912 4 Απριλίου
ΑΡΙΘΜΟΣ 57
ΕΠΗΛΟΜΑΙ
Εν Εποικίᾳ Ἑλλάδι 32
Εν Τουρκίᾳ, Βουλγαρίᾳ, Σερβίᾳ,
τῇ λίαν ἐξορρώπη καὶ ἄλλαχοις 40
Εν Ἑσπερίᾳ τοῦ ὅλου 135
ΔΙΕΘΝΕΣ JOURNAL "ETHNOS", BRAILA
Γραφεῖα Συντάξεως καὶ Διαχειρίσεως
PIATA SE. ARCHANGHELI
BRAILA (ROUMANIE)
Ταχυτικὴ τηλεφωνικὴ ὑπηρεσία
μετὰ τοῦ Βουκουρεστίου

Ἀμικανὸς Μαρκιλλίνος φαίνεται ἄλλη
πάλαι ἄνθρωπος τῆς Διονυσιοπόλεως
(Β. δλ. 27 κερ. 4). Ὁ δὲ Ἀλδερτος
φωτίζει λίγα αὐτῇ πλησίσματα
τῶν Ἀρσένων τοῦτον τῇ Διονυσιοπό-
λει, ὃ δ' ἐκείνους Κωνσταντίνος Πα-
παργενοῦλος τοποθετεῖ αὐτῇ παρὰ
τὸ χωρίον Κόστωδον, 9-10 ὄρας
κείμενον μακρὸν τῆς ἡμέρας. (Ἑλλ. γ.
ιστ. Τομ. I'. σελ. 231 ἐκδ. Α'. Ὁσα
«Ὀδυσσεὺς» σελ. 197). Ἀλλ' ἡ πα-
ρασκευὴ πᾶσι τῶν λαῶν ἀποφύλα-
σεν. Εἶναι ὅμως ἀρκετοὶ εἰσι εἰς τὸν
ἀποστρεφόμενον κόσμον, καὶ εὐχέλονται
ὅπως, ἐν τῷ νῦν γνωστῇ βόρην, ο
(Ἡ. Λαυρεντίου ἱστορικὸν σημεῖον
συν. Ἰωάννου Νικολάου, ἔτος 1896).
Περὶ δὲ τῆς ἀποφύλαξης τοῦ χωρίου ἡ
ἀποφύλαξις.

Ἀμικανὸς Μαρκιλλίνος φαίνεται ἄλλη
πάλαι ἄνθρωπος τῆς Διονυσιοπόλεως
(Β. δλ. 27 κερ. 4). Ὁ δὲ Ἀλδερτος
φωτίζει λίγα αὐτῇ πλησίσματα
τῶν Ἀρσένων τοῦτον τῇ Διονυσιοπό-
λει, ὃ δ' ἐκείνους Κωνσταντίνος Πα-
παργενοῦλος τοποθετεῖ αὐτῇ παρὰ
τὸ χωρίον Κόστωδον, 9-10 ὄρας
κείμενον μακρὸν τῆς ἡμέρας. (Ἑλλ. γ.
ιστ. Τομ. I'. σελ. 231 ἐκδ. Α'. Ὁσα
«Ὀδυσσεὺς» σελ. 197). Ἀλλ' ἡ πα-
ρασκευὴ πᾶσι τῶν λαῶν ἀποφύλα-
σεν. Εἶναι ὅμως ἀρκετοὶ εἰσι εἰς τὸν
ἀποστρεφόμενον κόσμον, καὶ εὐχέλονται
ὅπως, ἐν τῷ νῦν γνωστῇ βόρην, ο
(Ἡ. Λαυρεντίου ἱστορικὸν σημεῖον
συν. Ἰωάννου Νικολάου, ἔτος 1896).
Περὶ δὲ τῆς ἀποφύλαξης τοῦ χωρίου ἡ
ἀποφύλαξις.

Κατ' Ἀπρίλιον τοῦ ἔτους 1901 ἀνα-
στασσομένη ὑπογείου τινος ἐν τῇ ἀνω
συνείκη τῆς πόλεως Βάρνης, εὐρίθη
ἡ ἐξ ἐκείνου χρόνου μεταγενεστέρως
τῶν Ρωμαίων ἀνθρώπου ἀγνώστου
ἐπιγραφῆς.

Εἰς τὴν ἀνω συνείκη τῆς πόλεως Βάρνης, εὐρίθη
ἡ ἐξ ἐκείνου χρόνου μεταγενεστέρως
τῶν Ρωμαίων ἀνθρώπου ἀγνώστου
ἐπιγραφῆς.

Εἰς τὴν ἀνω συνείκη τῆς πόλεως Βάρνης, εὐρίθη
ἡ ἐξ ἐκείνου χρόνου μεταγενεστέρως
τῶν Ρωμαίων ἀνθρώπου ἀγνώστου
ἐπιγραφῆς.

Τὸ μόνον ἀληθὲς ἐξ ἀπάντων τῶν
ἀναστροφῶν ὅτι οὐκ εἶναι ἡ ἀναστροφή
στὸς βελτίους τῶν ἱταλορωμαϊκῶν
σχέσεων, ὅς ἱταλικά τινος ἐρημιῶν
μάλιστα χαρακτηρίζονται ὡς ἀνέκα-
θον συνέπιδου.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Τὸ μόνον ἀληθές ἐξ ἀπάντων τῶν ἀνωτέρω θρύλων εἶναι ἡ ἀναμνήσις τοῦ βασιλέως τῶν Ἰταλορωμαίων ὁποῦτος ἐπὶ τῆς πόλεως Βάρνης, εὐρέθη ἡ ἐξ ἑλ- εῖς χρόνους μεταγενεστέρους τῶν Ρωμαίων ἀνήκουσα δι- γλωσσος ἐπιγραφή

ΙΣΤΟΡΙΑΙ ΤΙΝΕΣ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ
„ΟΔΗΣΣΟΥ“ (ΒΑΡΝΗΣ)

(Συνέχεια τοῦ προηγουμένου)
Ὁ Μάρκος Ἀντώνιος Γορδιανὸς εἶ- ναι ὁ Ρώμης αὐτοκράτωρ Γορδιανὸς ὁ νεώτερος, βασιλεύσας τῷ 238 μ. Χ. καὶ μετὰ ἐξ ἑτη (244) δολοφονηθείς.
«Ἡ ἐπιγραφή αὕτη, προστιθῆσιν ὁ συγγραφεὺς τῆς «Ὀδῆσσοῦ» ἀποδει- κνύει ὅτι ἡ πόλις Διόνα, ἥτις αὕτη ἡ Μαρκιανούπολις, καὶ οὕτως Ὀβιούπο- λιν ἐκαλεῖτο, ὡς ἐπίστευόν τινες μέχρι τοῦδε, παράγοντες τὸ ὄνομα ἐκ τῆς τουρκικῆς λέξεως Δεφνέ—δηλαδὴ οὗτος Μαρκιανούπολις—πολις τῆς Παρ- θενου Μαρίας, ὡς ἔλεγον οἱ Σλάβοι, ἀλλὰ Μαρκιανούπολις.

«Πολλὴ ἀληθὴς συγχύσις ἐπικρά- τει μετὰ τοῦδε περὶ τῆς τοποθεσίας τῆς Μαρκιανούπολεως παρὰ τοῖς ἀρ- χαίοις καὶ νεώτεροις, διότι ἐκ μὲν τοῦ

Κατ' Ἀπρίλιον τοῦ ἐτους 1901 ἀνα- σκαπτομένου ὑπογείου τινός ἐν τῇ ἀνω- συνοικίᾳ τῆς πόλεως Βάρνης, εὐρέθη ἡ ἐξ ἑλ- εῖς χρόνους μεταγενεστέρους τῶν Ρωμαίων ἀνήκουσα δι- γλωσσος ἐπιγραφή
ET: MEMORIAE ANTI STIAE FIRMI
NE CONJUGI RARISSIME QUAE VIXIT
MECUM ANN XXIII MAIRIS SECUNDUS
BECOS MARITUS FECIT ME PONI
EITISENTOY TOTO HPHOPOY KEITE
HITPOEITPAMMENHΘEΛHΣIAΛΛON
ETEPONΘEINAIΔIAITOTATIAOXΦB
KAITHOΔHΣEITONHNAIKXBΦ
Ἡτοι :
Eternal memorial anti stiaae Firmi
ne conjugi rarissime quae vixit
mecum ann XXIII mairis secundus
becos maritus fecit me poni
Εἰ τις ἐν τούτῳ τῷ Ἡρώδῳ ἐποῦ κεῖται ἡ προγεγραμμένη θέλησι ἄλλον ἑτέρον θάνατι δώσει τῷ ταμίῳ ΧΒΦ καὶ τῇ Ὀδῆσσει τῶν πόλε ΧΒΦ (Μεθέρμηνευσις ἀμφοτέρων τῶν ἐπι- γραφῶν)

Ἡ αἰωνία μνήμη τῆς ἀρχιερέας
[Φιρμίνης
συζύγου σπανιωτάτης, ἥτις ἐζησε
μετ' ἐμοῦ ἐτη 23, Μαίως δευτε-
[ρος (ἡ ἀπὸ τῆς τελευταίας Μαίως)
ἡ δευτέρα σύζυγος ἀνέ-
[θηκε με.
Ἡ αἰωνία μνήμη
[ἐποῦ κεῖται
ἡ προγεγραμμένη θέλησι ἄλλον ἑτέρον θάνατι δώσει τῷ ταμίῳ ΧΒΦ καὶ τῇ Ὀδῆσσει τῶν πόλε ΧΒΦ
Ἡ αἰωνία μνήμη τῆς ἀρχιερέας
[Φιρμίνης
συζύγου σπανιωτάτης, ἥτις ἐζησε
μετ' ἐμοῦ ἐτη 23, Μαίως δευτε-
[ρος (ἡ ἀπὸ τῆς τελευταίας Μαίως)
ἡ δευτέρα σύζυγος ἀνέ-
[θηκε με.

Εἰς τὴν πόλιν Ὀδῆσσει—εἰς τὸ κοινὸν ταμίον τοῦ ἡμοῦ.
ΧΒΦ—ἐξ ἀρχαίας βασιλικῆς φλωρίας ; ἡ γίλια βασιλικῆς φλωρίας ; ἡ χρυσᾶς βασιλικῆς φλωρίας ;
Ἐκ τῆς ἀνωτέρω ἐπιγραφῆς ἐξάγε- ται ὅτι ἡ διὰ τοῦ ἡ γραφῆς τῆς λέξεως Ὀδῆσσεος εἶναι ἡ ἐπικρατεστέρα. Ἐν παροῦσιν δὲ ἀνιχνεύομεν, ὅτι παρὰ τῇ διὰ θέσει εἰς βάθος δύο πήχεων ἀσά- τως ἐν ὑπογείῳ ἀνεσκαφῇ ἑτέρος λίθος μετὰ τῆς ἐξ ἑλ- εῖς ἐπιγραφῆς

ΙΑΣΕΙ ΙΑΑ
ΡΟΤΟΥ ΓΑΤΗΡ
ΓΕΝΗ ΔΕΙΗΕ
ΡΙΓΕΝΟΥ
ΧΑΙΡΕ
Ἡτοι :
Ἰασέα (Ἰᾶς εἰ) Ἰᾶ-
ρου θυγάτηρ
γεννῆ δὲ Πι-
ριγένου
Χαίρει
(Ἰδὲ Ἀρχαιολογικὰ Ἐτημ. «Φωνή»